

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 214/07-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. októbra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti A., s. r. o., A., B., zastúpenej advokátom JUDr. J. V., B., ktorou namieta porušenie základných práv podľa čl. 2 ods. 2, čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 1 K 295/1998, a takto

rozhodol:

Sťažnosť spoločnosti A., s. r. o., A., odmieta.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. februára 2007 faxom a 28. februára 2007 poštou doručená sťažnosť spoločnosti A., s. r. o., A. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie základných práv podľa čl. 2 ods. 2, čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dodatkový protokol k dohovoru“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 K 295/1998.

1. Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

«Dňa 01. 02. 1999 bol uznesením Krajského súdu v Košiciach, č. k. 1 K 295/1998, vyhlásený konkurz na majetok, úpadcu: B., a. s. (...).

Sťažovateľ (...) si dňa 05. 03. 1999 (...) prihlásil svoje pohľadávky vo výške (...) 612.720,10 Sk do konkurzu, ktoré ešte NEBOLI preskúmané na prieskumnom pojednávaní. Táto prihláška bola vedená v konkurznom spise pod číslom 291. (...)

Dňa 01. 02. 2002 sa zástupca sťažovateľa osobne zúčastnil schôdze konkurzných veriteľov. (...).

Listom, č. k. 1 K 295/98-334, zo dňa 21. 01. 2003, Krajský súd v Košiciach sťažovateľa informoval, že „administratívnou chybou nebola prihláška sťažovateľa pojatá do zoznamu veriteľov“ a teda NEBOLA ani na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 28. 04. 2000 „prejednaná“ a v kancelárii „sa našla“ až po dožiadaní veriteľa, pričom bez ohľadu na vyššie uvedené, konkurzné konanie bolo k tomuto dňu v štádiu konečnej správy § 29 ZKV, ktorá bola odovzdaná správcom dňa 18. 12. 2001, vyvesená na úradnej tabuli súdu dňa 07. 01. 2002, pričom veriteľ nepodal proti nej námietky. Ako vyplýva z konečnej správy (nie právoplatnej), veritelia v 4. triede podľa § 32 ods. 2 písm. d) ZKV účinného od 01. 02. 1998 neboli uspokojení, pretože získane finančné prostriedky postačovali len na uspokojenie do 2. triedy. (...)

Listom zo dňa 23. 12. 2003, č. k. 1 K 295/98/196a, konkurzný sudca zaslal zástupcovi sťažovateľa „OPRAVENÚ“ zápisnicu z prieskumného pojednávania, „z ktorej je možné zistiť, že správkyňa nám uznala pohľadávku veriteľa A., vedeného vo veriteľskom zväzku ako veriteľ č. 196a v plnom rozsahu so zaradením do 4. triedy“ a zrejme taktiež „opravenú“ zápisnicu zo schôdze konkurzných veriteľov, konanej dňa 01. 02. 2002, avšak bez kópie prezenčnej listiny z tejto schôdze. (...)

Pohľadávka, ktorá mala byť údajne vedená pod č. 196a, podľa nám dostupných informácií doposiaľ nebola preskúmaná na prieskumnom pojednávaní a táto pohľadávka

nebola preskúmaná ani pod č. 291. (...)

Krajský súd v Košiciach vydal rozvrhové uznesenie č. k. 1 K 295/1998-557 a uznesením zo dňa 18. 07. 2006 zrušil konkurz vyhlásený na majetok úpadcu B., a. s. V. a JUDr. J. G. zbavil funkcie správcu konkurznej podstaty, pričom pohľadávka sťažovateľa ešte nebola preskúmaná na prieskumnom pojednávaní. (...)

Nepreskúmaním prihlásenej pohľadávky sťažovateľa na prieskumnom pojednávaní v konkurze vedenom na majetok úpadcu, súd porušil rovnosť ochrany vlastníctva sťažovateľa v porovnaní s inými veriteľmi, ktorých prihlásené pohľadávky boli na prieskumnom pojednávaní preskúmané. Krajský súd v Košiciach takto sťažovateľovi znemožnil alebo výrazne obmedzil účinné uplatňovanie svojich práv súvisiacich s touto pohľadávkou, a to ako v konkurznom konaní, tak aj v konaní vedenom pred Krajským súdom v Prešove, sp. zn. 2 Cb 297/98, začatom ešte pred vyhlásením konkurzu, v ktorom si sťažovateľ uvedenú pohľadávkou vymáhal a ktoré bolo vyhlásením konkurzu na majetok žalovaného podľa § 14 ods. 1 písm. d) ZKV prerušené, pričom pokračovať v tomto konaní bolo podľa § 14 ods. 1 písm. 1) ZKV možné až po prieskumnom pojednávaní.

Nepreskúmaním prihlásenej pohľadávky sťažovateľa na prieskumnom pojednávaní v konkurznom konaní Krajský súd v Košiciach porušil právo sťažovateľa na spravodlivý proces, zakotvené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, odoprel mu prístup k súdnej ochrane so všetkými procesnými oprávneniami, ktoré z jeho procesného postavenia vyplývajú a znemožnil mu súdnu ochranu jeho práva v konaní vedenom pred Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 2 Cb 297/98. (...)

Za zbytočné prietahy v konaní treba považovať aj neprimerane dlhý čas od vyhlásenia konkurzu dňa 01. 02. 1999 do začatia prieskumného pojednávania dňa 28. 04. 2000. Tým, že Krajský súd v Košiciach od 28. 04. 2000 až doteraz vôbec nepokračoval v začatom prieskumnom pojednávaní, dopustil sa významných zbytočných prietahov (...).

Keďže pohľadávka sťažovateľa prihlásená ešte dňa 05. 03. 1999 nebola až doposiaľ preskúmaná na prieskumnom pojednávaní, porušovanie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov stále trvá, a to k dnešnému dňu už 2.900 dní, pričom súd uznesením zrušil konkurz, čo treba považovať za odmietnutie výkonu spravodlivosti.»

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že:

„Postupom Krajského súdu v Košiciach, v konaní vedenom pod sp. zn. 1 K 295/1998 bolo porušené základné právo sťažovateľa: (...) ustanovené v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Postupom Krajského súdu v Košiciach, v konaní vedenom pod sp. zn. 1 K 295/1998 bolo porušené základné právo sťažovateľa: (...), vlastníť majetok, ústavnoprávnej zásady, že vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu, zakotvených v čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 1 Dodatkového protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Postupom Krajského súdu v Košiciach, v konaní vedenom pod sp. zn. 1 K 295/1998 bolo porušené základné právo sťažovateľa: (...), na spravodlivý proces, zakotveného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Postupom Krajského súdu v Košiciach, v konaní vedenom pod sp. zn. 1 K 295/1998 bolo porušené základné právo sťažovateľa: (...), na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov ustanovené v čl. 48 ods. 2 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ústavný súd prikazuje Krajskému súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 1 K 295/1998 konať bez zbytočných prietáhov.

Ústavný súd ukladá Krajskému súdu v Košiciach, aby do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu zaplatil sťažovateľovi: (...), primerané finančné zadostučinenie za dlhodobé porušovanie jeho základného práva vo výške 750.000,- Sk.

Ústavný súd ukladá Krajskému súdu v Košiciach, aby do 15 dní od doručenia nálezu zaplatil náhradu trov konania sťažovateľa: (...), na účet jeho právneho zástupcu (...).“

2. Sťažovateľka k sťažnosti pripojila „Sťažnosť vo veci“ z 21. októbra 2003 adresovanú predsedovi krajského súdu sp. zn. 1 K 295/1998, v ktorej ako veriteľ „A. s. r. o. (teraz A., s. r. o., A.), ...“ žiadala o:

„- (...) vydanie výpisu zo zápisnice o prieskumnom pojednávaní.

- (...) vysvetlenie rozporov vo vyjadreniach správcu konkurznej podstaty a súdu,
- (...) vydanie výpisu zo zápisnice o schôdzi konkurzných veriteľov konanej dňa 01. 02. 2002.“

Sťažovateľka uviedla, že uvedené žiadala aj písomným podaním z 23. mája 2003 a „*Na tieto žiadosti som do dnešného dňa nedostala žiadnu odpoveď*“. Sťažovateľka súčasne požiadala krajský súd „*o oznámenie, či konečná správa odovzdaná správcom súdu dňa 18. 12. 2001 nadobudla právoplatnosť, kto je správcom konkurznej podstaty, v prípade, že už bolo vydané rozvrhové uznesenie o vyhotovenie a zaslanie jeho rovnopisu s vyznačením právoplatnosti a o podanie informácie o stave konania*“.

II.

Z obsahu spisu krajského súdu sp. zn. 1 K 295/1998 a zo sťažnostného spisu Spr. 70/07 ústavný súd zistil, že:

1. uznesením krajského súdu č. k. 1 K 295/98-15 z 1. februára 1999 bol na majetok úpadcu B. a. s., V., vyhlásený konkurz;

2. právny zástupca sťažovateľky mimo iných (ďalších) pohľadávok prihlásil na krajskom súde do konkurzu pod značkou A 6/98 podaním z 5. marca 1999 (doručeným krajskému súdu 21. apríla 1999) aj pohľadávku veriteľa A., s. r. o., B. (teraz A., s. r. o., A., – pozri bod 2 v I. časti odôvodnenia), v sume 607 160,10 Sk a vyčíslil úkony právnej pomoci v sume 5 560 Sk.

Uvedená pohľadávka bola z dôvodov uvedených vo vyjadrení najprv zaradená spolu s ďalšími pohľadávkami pod poradové číslo 196. V rámci prieskumného pojednávania (podľa „*Zápisnice o prieskumnom pojednávaní*“ z 28. apríla 2000) boli pohľadávky veriteľa č. 196 uznané v sume 13 356 939,31 Sk z uplatnenej pohľadávky v sume 16 447 907,52 Sk. Správkyňa konkurznej podstaty poprela len sumu 3 090 968,21 Sk z dôvodu „*zle vyčíslených úrokov*“. Pohľadávky ako celok boli zaradené do 4. triedy. Keďže tento

súbor pohľadávok nepoprel správca a ani žiaden z konkurzných veriteľov, bola aj pohľadávka, ktorá je predmetom sťažnosti, riadne v rámci prieskumného pojednávania zistená, a tým aj uznaná [§ 23 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, účinného v rozhodnom čase (ďalej aj „ZKV“)].

3. Správca konkurznej podstaty po speňažení majetku úpadcu predložil konečnú správu spolu s vyúčtovaním odmeny a náhrady hotových výdavkov, ktorú krajský súd uznesením č. k. 1 K 295/1998-547 zo 7. apríla 2006 schválil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 25. apríla 2006.

4. Krajský súd uznesením č. k. 1 K 295/1998-557 z 2. mája 2006 rozhodol rozvrhom (rozvrhovým uznesením podľa § 30 ods. 1 ZKV) tak, že z celkovej sumy 23 730 096,40 Sk sa uspokojili pohľadávky uvedené v bodoch 1 až 3 výroku uznesenia a neuspokojili sa pohľadávky v bode 4 výroku, t. j. veritelia zaradení do 2. až 4. triedy (medzi nimi aj pohľadávka A., s. r. o., B.), a to „*pre nedostatok finančných prostriedkov*“. Toto uznesenie (zverejnené v Obchodnom vestníku č. 94/2006 vydanom 18. mája 2006) nadobudlo právoplatnosť 20. júna 2006.

5. Krajský súd uznesením č. k. 1 K 295/1998-575 z 18. júla 2006 zrušil „*Konkurz vyhlásený na majetok úpadcu B., a. s., V.*“ [§ 44 ods. 1 písm. b) ZKV]. Toto uznesenie (zverejnené v Obchodnom vestníku č. 144/2006) nadobudlo právoplatnosť 30. augusta 2006.

6. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) postúpilo 12. marca 2007 krajskému súdu sťažovateľkinu sťažnosť zo 4. februára 2007 označenú ako „*Žiadosť o prešetrenie nevybavenia sťažnosti predsedom krajského súdu*“. Sťažnosť je v podstate obsahovo totožná s časťou odôvodnenia sťažnosti podanej sťažovateľkou ústavnému súdu 26. februára 2007. Sťažovateľka napáda nevybavenie sťažnosti „*podanej dňa 21. 10. 2003 predsedovi krajského súdu*“ (pozri bod 2 v I. časti odôvodnenia).

6.1 Zo sťažnostného spisu krajského súdu sp. zn. Spr. 70/07 vyplýva, že „sťažnosť bola zaevidovaná priamo v spise sp. zn. 1 K 295/98 a bola na ňu daná odpoveď zákonným sudcom dňa 23. 12. 2003. Uvedenú odpoveď prevzal sťažovateľ 23. 12. 2003“ (a jeho právny zástupca 8. januára 2004). V predmetnej odpovedi označenej č. k. 1 K 295/98/196a z 23. decembra 2003 zákonný sudca zaslal právnenému zástupcovi sťažovateľky „opravenú zápisnicu z prieskumného pojednávania, z ktorej je možné zistiť, že správkyňa Vám uznala pohľadávku za veriteľa A., s. r. o., B., vedeného vo veriteľskom zväzku ako veriteľ č. 196a v plnom rozsahu so zaradením do 4. triedy“.

6.2 Sťažovateľke bola súčasne zaslaná ňou požadovaná zápisnica zo schôdze veriteľov konanej 1. februára 2002, bolo jej oznámené meno a adresa novoustanoveného správcu konkurznej podstaty a podaná informácia, že „konkurzné konanie nie je v štádiu rozvrhového uznesenia“. Podľa v spise sa nachádzajúcej poštovej doručenkovej odpovedi súdu bola prevzatá adresátom 8. januára 2004.

6.3 Na sťažovateľkinu sťažnosť adresovanú ministerstvu odpovedal predseda krajského súdu listom sp. zn. Spr. 70/07 z 18. apríla 2007, v ktorom uviedol:

„Na vašu žiadosť zo dňa 4. 2. 2007, doručенú nám na priame vybavenie dňa 19. 3. 2007 prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti SR, Vám po vykonanom šetrení oznamujeme nasledovné:

Konkurz na majetok úpadcu B., a. s., V. bol vyhlásený uznesením č. k. 1 K 295/98-15 zo dňa 1. 2. 1999 s tým, že za správcu konkurznej podstaty bola ustanovená JUDr. M. B. Prieskumné pojednávanie sa uskutočnilo dňa 28. 4. 2000 a administratívnou chybou nebola prihláška Vášho klienta pojatá do zoznamu veriteľov. Keďže Váš klient, ako veriteľ č. 196a nebol pojatý medzi uznaných veriteľov, administratívna chyba bola odstránená opravou, čo je vyznačené aj v zápisnici o prieskumnom pojednávaní na č. l. 89 spisu sp. zn. 1 K 295/98. Vami uplatnená pohľadávka nebola správcom konkurznej podstaty popretá.

Z vyjadrenia zákonného sudcu vyplýva, že táto skutočnosť Vám bola riadne oznámená listom tunajšieho súdu zo dňa 23. 12. 2003. Predmetný list bol zároveň aj odpoveďou na Vaše podanie (sťažnosť) zo dňa 21. 10. 2003, keďže táto nebola doručená

orgánu štátnej správy súdu, ale bola pripojená priamo do konkurzného spisu sp. zn. I K 295/98.

Z prezenčnej listiny z prieskumného pojednávania zo dňa 28. 4. 2000 naviac vyplýva, že ste sa nezúčastnili predmetného prieskumného pojednávania. Vami uplatnené nároky prihláškou boli správkyňou konkurznej podstaty v plnom rozsahu uznané, a k ich uspokojeniu nedošlo z dôvodu, že v predmetnom konkurznom konaní nebol dostatok finančných prostriedkov na uspokojenie veriteľov II., III. a IV. triedy. Naviac, podľa obsahu spisu ste nevyužili možnosť podať riadne opravné prostriedky proti rozvrhovému uzneseniu zo dňa 2. 5. 2006, ani proti uzneseniu o zrušení konkurzu zo dňa 18. 7. 2006. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30. 8. 2006, a predmetné konkurzné konanie je právoplatne skončené.

Naviac z vyjadrenia zákonného sudcu vyplýva, že ste sa riadne zúčastnili opakovanej schôdze veriteľov, uskutočnenej dňa 1. 2. 2002, ako zástupca veriteľov pod poradovým číslom 196, 196a, na základe čoho Vám bolo dané pri zistenej pohľadávke plné hlasovacie právo.“

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd

právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 75/04). Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 písm. b) ZKV súd uznesením zruší konkurz, v ktorom nedošlo k potvrdeniu núteného vyrovnania, po splnení rozvrhového uznesenia.

Podľa ustanovenia § 66c ods. 1 ZKV ak tento zákon neustanovuje inak, po vyhlásení konkurzu a povolení vyrovnania doručujú sa písomnosti súdu zverejnením v Obchodnom vestníku a vyvesením na úradnej tabuli súdu s výnimkou uvedenou v písmenách a) až f) citovanej právnej normy (uznesenie o zrušení konkurzu nie je uvedené v tomto výpočte, pričom ide o písomnosť súdu po vyhlásení konkurzu, pozn. ústavného súdu).

Vzhľadom na to, že v konkurznom konaní je veľký počet účastníkov, doručovanie spôsobom uvedeným v § 45 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) je časovo, organizačne a finančne náročné a v mnohých prípadoch by nebolo možné ani všetkým účastníkom písomnosti doručiť, zaviedla novela s účinnosťou od 1. februára 1998 nový spôsob doručovania. Uvedený spôsob doručovania sa vzťahuje aj na konania začaté pred 1. februárom 1998 (§ 70a ods. 3 ZKV).

Písomnosti súdu, ak nie je stanovené inak, sa doručujú zverejnením v Obchodnom vestníku a vyvesením na úradnej tabuli súdu.

Ak sa v Obchodnom vestníku zverejňuje uznesenie, z praktických dôvodov sa zverejňuje bez odôvodnenia. Lehota na podanie odvolania je 30 dní a plynie nasledujúci deň po zverejnení v Obchodnom vestníku. Pre počítanie lehôt platí § 57 OSP.

Zákon neustanovuje, kedy sa písomnosť pri tomto spôsobe doručenia považuje za doručení, pretože deň zverejnenia v Obchodnom vestníku a deň zverejnenia na úradnej tabuli súdu je rôzny, ibaže by súd vyvesil písomnosť na tabuli súdu v deň zverejnenia v Obchodnom vestníku. Právne účinky doručenia na úradnej tabuli súdu sú síce stanovené v § 47a OSP, ale len pre účastníkov, ktorých pobyt je neznámy alebo ktorí nie sú súdu známi. Podľa tohto ustanovenia ak zákon stanovuje, že rozhodnutie má byť vyvesené na úradnej tabuli súdu, platí, že pätnástym dňom vyvesenia bolo rozhodnutie doručené účastníkom, ktorí nie sú súdu známi alebo ktorých pobyt nie je známy. Za termín doručenia vo vzťahu k známym účastníkom je potrebné považovať termín zverejnenia v Obchodnom vestníku, pretože od toho momentu plynie lehota na odvolanie.

V posudzovanej veci krajský súd uznesením z 18. júla 2006 zrušil z dôvodu uvedenom v § 44 ods. 1 písm. b) ZKV konkurz vyhlásený na majetok úpadcu B., a. s., V. (pozri bod 5 v II. časti odôvodnenia).

Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 144/2006 vydanom 28. júla 2006 s poučením o možnosti podať odvolanie v lehote 30 dní od jeho zverejnenia v Obchodnom vestníku krajskému súdu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 30. augusta 2006, teda posudzované konkurzné konanie skončilo 30. augusta 2006, keď nadobudlo právoplatnosť uznesenie o zrušení konkurzu. Sťažovateľka nevyužila možnosť podať proti uzneseniu odvolanie.

Sťažovateľka doručila sťažnosť ústavnému súdu 26. februára 2007, teda po uplynutí zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty na jej podanie.

Uvedené sa vzťahuje tak k sťažovateľkou namietaným porušeniam základných práv podľa čl. 2 ods. 2, čl. 20 ods. 1 (porušenie uvedených článkov sťažovateľka namietala práve v spojitosti s právom na spravodlivý proces, teda v spojitosti s ďalej uvedenými čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, pozn. ústavného súdu), čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k dohovoru, ako aj na sťažovateľkou namietané prietahy v konkurznom konaní podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. V tomto ohľade ústavný súd už rozhodol, že v kontexte ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (podobne čl. 6 ods. 1 dohovoru) je v zásade „iným zásahom“ pre počítanie lehoty pre včasnosť podania sťažnosti (I. ÚS 161/02, I. ÚS 6/03).

Ústavný súd preto sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

2. Vychádzajúc z obsahu sťažnosti a najmä zo zistení ústavného súdu je potrebné konštatovať, že oneskorenosť podania nie je jediným dôvodom, pre ktorý bolo potrebné (možné) sťažnosť odmietnuť už v štádiu jej predbežného prerokovania.

2.1 Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Sťažovateľka mala možnosť podľa príslušných ustanovení zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov domáhať sa nápravy podaním odvolaní alebo námietok (napr. podľa § 29 ods. 3 ZKV – podanie námietky proti konečnej správe a vyúčtovaniu, podanie odvolania proti uzneseniu o rozvrhu vydaného podľa § 30 ZKV a proti uzneseniu o zrušení konkurzu vydaného podľa § 47 ods. 1 ZKV), túto možnosť však ani v jednom prípade v rámci konkurzného konania nevyužila.

Nevyužitie prostriedkov nápravy daných sťažovateľke ZKV v rámci konania pred všeobecnými súdmi nemožno nahrádzať podaním návrhu na začatie konania na ústavnom súde.

Vzhľadom na uvedené ďalším dôvodom odmietnutia sťažnosti je jej neprípustnosť (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

2.2 Jedným z dôvodov odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde je jej zjavná neopodstatnenosť.

Rozhodujúcou skutočnosťou vyplývajúcou z obsahu sťažnosti majúcou spôsobiť porušenie sťažovateľkou označených základných práv je sťažovateľkou tvrdené nepreskúmanie jej pohľadávok v rámci prieskumného pojednávania (pozri bod 1 v I. časti odôvodnenia) nariadeného a vykonaného súdom podľa ustanovení § 21 ZKV.

Podľa § 21 ods. 1, 2 a 3 ZKV na preskúmanie prihlásených pohľadávok nariadi súd prieskumné pojednávanie tak, aby sa konalo najneskôr v deň konania prvej schôdze konkurzných veriteľov podľa § 20a ods. 1. Na prieskumné pojednávanie sa musí dostaviť správca; účasť úpadcu nie je nutná. Preskúmanie prihlásených pohľadávok sa robí podľa zoznamu zostaveného správcom.

Úpadca aj konkurzní veritelia môžu popierať právny dôvod, výšku aj poradie všetkých prihlásených pohľadávok. Ak je popretý právny dôvod pohľadávky, je tým popretá aj jej výška a jej poradie.

Výsledok prieskumného pojednávania sa zapíše do zoznamu prihlášok predloženého správcom a takto upravený zoznam tvorí súčasť zápisnice o prieskumnom pojednávaní; veriteľom na ich žiadosť súd vydá výpis.

Podľa ustanovenia § 23 ods. 1 ZKV pohľadávka sa pokladá za zistenú, ak ju nepoprel správca ani žiaden z konkurzných veriteľov.

Ku každej pohľadávke sa musí vyjadriť správca. Pokiaľ správca pohľadávku nepopiera, znamená, že pohľadávku uznáva. Tento záver je možné vyvodiť z dikcie prvej vety § 23 ods. 1 ZKV.

Výsledkom prieskumného pojednávania sa rozumie výsledok ohľadne každej prihlášky, to znamená, či správca, úpadca alebo veriteľ popreli pohľadávku, v akej výške, resp. či popreli jej poradie.

Výsledok sa zapíše do zoznamu pri každej prihláške a tvorí súčasť zápisnice z prieskumného pojednávania. Zoznam pohľadávok plní nezastupiteľnú funkciu pre vydanie rozvrhového uznesenia. Po zrušení konkurzu je možné pre zistenú pohľadávku viesť výkon rozhodnutia alebo exekúciu na majetok dlžníka. Zoznam prihlášok je exekučným titulom.

Ako už bolo uvedené pohľadávka, ktorá na prieskumnom pojednávaní nie je popretá správcom a ani konkurzným veriteľom, sa pokladá za zistenú. Zistenie pohľadávky má zásadný význam pre právne postavenie konkurzného veriteľa. Veriteľ zistenej pohľadávky môže hlasovať na schôdzi konkurzných veriteľov (§ 10 ZKV), pohľadávka tohto veriteľa môže byť uspokojená v rozvrhovom uznesení (§ 32 ZKV) a u zistenej pohľadávky, ktorá nebude uspokojená v rozvrhovom uznesení, je zoznam pohľadávok po zrušení konkurzu exekučným titulom (§ 45 ods. 2 ZKV).

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že pohľadávka sťažovateľky bola na prieskumnom pojednávaní prerokovaná v skupine medzi zistenými pohľadávkami (pozri body 2, 4 v II. časti odôvodnenia).

Skutočnosť, že pohľadávka sťažovateľky nebola pre nedostatok peňažných prostriedkov v rámci rozvrhového konania uspokojená, nezakladá (nespôsobuje) porušenie sťažovateľkou označených základných práv.

Z hľadiska posúdenia uvedených skutočností ústavný súd v závere konštatuje aj zjavnú neopodstatnenosť podanej sťažnosti.

3. Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, ústavný súd nepovažoval za dôvodné zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. októbra 2007